

Vec T-369/03

Arizona Chemical BV a i. proti Komisii Európskych spoločenstiev

„Smernica 67/548/EHS — Zamietnutie vyradenia kolofónie z radu nebezpečných látok — Žaloba o neplatnosť — Nenapadnuteľný akt — Žaloba o náhradu škody — Premlčanie — Námietka nezákonnosti — Nepripustnosť“

Uznesenie Súdu prvého stupňa (tretia komora) zo 14. decembra 2005 . . . . II - 5845

Abstrakt uznesenia

1. *Žaloba o neplatnosť — Akty, ktoré možno napadnúť žalobou — Pojem — Akt so záväznými právnymi účinkami — Postup prispôbenia smernice o klasifikácii nebezpečných látok technickému pokroku — List Komisie, ktorým zamietá žiadosť určitých výrobcov látky o jej vyradenie — Vylúčenie*
(Článok 230 ES; smernica Rady 67/548, článok 29)

2. *Žaloba o neplatnosť — Fyzické alebo právnické osoby — Akty, ktoré sa ich priamo a osobne týkajú — Smernica o klasifikácii, balení a označovaní nebezpečných látok — Smernica, ktorá neposkytuje dotknutým subjektom procesné záruky — Žaloba uvedených subjektov proti aktu, ktorý patrí do procesu zmeny smernice — Nepripustnosť*
(Článok 230 štvrtý odsek ES; smernica Rady 67/548, článok 14 a príloha VI, body 1.7.2 tretí odsek, 4.1.3, 4.1.4 a 4.1.5)
3. *Žaloba o neplatnosť — Fyzické alebo právnické osoby — Akty, ktoré sa ich priamo a osobne týkajú — Všeobecne platný akt — Povinnosť náležitej starostlivosti — Povinnosť, ktorá neposkytuje právo podať žalobu subjektom, ktoré sa zúčastnili na procese prijímania*
(Článok 230 štvrtý odsek ES)
4. *Žaloba o náhradu škody — Premlčacia doba — Začiatok plynutia — Zodpovednosť z dôvodu všeobecne platného aktu — Dátum objavenia sa škodlivých účinkov aktu*
(Štatút Súdneho dvora, článok 46)
5. *Žaloba o náhradu škody — Premlčacia doba — Začiatok plynutia — Postupne vznikajúca ujma — Relevantný dátum*
(Štatút Súdneho dvora, článok 46)
6. *Konanie — Návrh na začatie konania — Formálne náležitosti — Určenie predmetu konania — Zhrnutie dôvodov, na ktorých je návrh založený — Žaloba o náhradu škody spôsobenej inštitúciou Spoločenstva — Nedodržanie uvedených požiadaviek — Prekážka konania z dôvodu verejného záujmu*
[Rokovací poriadok Súdu prvého stupňa, článok 44 ods. 1 písm. c)]

1. Žaloba o neplatnosť, ktorú podali výrobcovia látky zapísanej ako senzibilizujúca látka do prílohy I smernice 67/548 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných látok, proti zamietnutiu zo strany Komisie navrhnuté regulačnému výboru zmenu uvedenej smernice v rámci dvadsiateho deviateho spôsobenia smernice technickému

pokroku zmene s cieľom vyradiť túto látku zo zoznamu, je neprípustná.

Na to, aby list bolo možné považovať za rozhodnutie v zmysle článku 230 ES, totiž nie je postačujúce, že bol poslaný

inštitúciou Spoločenstva jeho adresátovi ako odpoveď na ním sformulovanú žiadosť, keďže akty, ktoré môžu byť predmetom žaloby o neplatnosť v zmysle článku 230 ES, predstavujú len opatrenia, ktoré majú záväzné právne účinky takej povahy, ktoré môžu ovplyvniť záujmy žalobcu značnou zmenou jeho právneho postavenia.

V tejto súvislosti napadnutý akt patrí do predbežného postupu skúmania prirodzených vlastností dotyčných látok, ktorý nezohľadňuje individuálne záujmy daných subjektov ani nepripravuje rozhodnutie individuálneho charakteru voči nim, ale je len fázou predchádzajúcou príprave aktu všeobecného dosahu, a to návrhu zmeny smernice, ako je to uvedené v článku 29 smernice 67/548. Navyše by bolo v rozpore s vyššie uvedenými zásadami, keby sa jednotlivcom poskytla možnosť zmeniť postup, ktorý vedie k prijatiu opatrení všeobecného dosahu upravujúcich smernicu 67/548, na konanie individuálneho charakteru tým, že by adresovali Komisii písomnú žiadosť, na ktorú je táto inštitúcia povinná dať odpoveď na základe všeobecného pravidla riadneho výkonu správy, ktoré zakotvuje článok 21 tretí odsek ES. Aj keby taká odpoveď mala definitívny charakter, nemôže zmeniť právnu povahu postupu, ktorý vedie ku klasifikácii alebo vyradeniu danej látky

zo zoznamu a ani sama osebe nepostačuje na to, aby poskytla aktívnu legitiáciu svojmu adresátovi.

Navyše odmietnutie konať o zrušení alebo zmene aktu inštitúciou Spoločenstva by mohlo samo osebe predstavovať akt, ktorého zákonnosť je možné preskúmať podľa článku 230 ES len vtedy, ak by akt, ktorý inštitúcia Spoločenstva odmieta zrušiť alebo zmeniť, mohol sám byť napadnutý podľa tohto ustanovenia. Pritom návrh na zmenu uvedenej smernice požadovaný žalobcami by taktiež nepredstavoval napadnuteľný akt v zmysle článku 230 ES z dôvodu jeho čisto prechodného a prípravného charakteru, keďže pokiaľ ide o akty alebo rozhodnutia, ktorých vypracovanie prebieha vo viacerých fázach, v zásade predstavujú akty, ktoré môžu byť predmetom žaloby o neplatnosť, len opatrenia, ktoré definitívne stanovujú pozíciu inštitúcie na konci tohto postupu, s výnimkou prechodných opatrení, ktorých cieľom je príprava konečného rozhodnutia.

(pozri body 56, 60, 63, 64, 66)

2. Skutočnosť, že osoba istým spôsobom zasahuje do procesu, ktorý vedie k prijatiu aktu Spoločenstva, je schopná individualizovať túto osobu vo vzťahu

k predmetnému aktu, čo má nevyhnutne za následok, že tento akt má záväzné právne následky vo vzťahu k nej, len vtedy, keď jej uplatniteľná právna úprava Spoločenstva poskytuje isté procesné záruky. Čo sa teda osobitne týka aktov všeobecného dosahu, pri ktorých v zásade ani proces vypracovania, ani povaha nevyžadujú podľa všeobecných zásad práva Spoločenstva, akou je právo byť vypočutý, účasť dotknutých osôb, pokiaľ účasť na tomto procese nie je výslovne stanovená, v prípade absencie výslovne zaručených procesných práv by bolo v rozpore so znením a duchom článku 230 ES umožniť akémukoľvek jednotlivcovi, len čo sa zúčastní na príprave aktu všeobecne záväznej povahy, podať následne žalobu voči tomuto aktu.

nenie dotknutých subjektov predložiť, pokiaľ disponujú novými informáciami, návrh kompetentným orgánom členského štátu, ako ani body 4.1.3, 4.1.4 a 4.1.5 uvedenej prílohy a článok 14 rovnakej smernice, ktoré sa týkajú informačnej povinnosti týchto subjektov, nevytvárajú žiadnu procesnú záruku na úrovni Spoločenstva v ich prospech. Uvedené ustanovenia teda nie sú takej povahy, aby urobili prípustnou žalobu, ktorú podali tieto subjekty proti zamietnutiu zo strany Komisie navrhnutí zmenu regulačnému výboru v rámci uvedeného postupu prispôsobovania.

(pozri body 72 — 74, 76 — 78, 80)

V tejto súvislosti smernica 67/548 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných látok neobsahuje ustanovenie, ktoré by zainteresovaným hospodárskym subjektom, akými sú podniky vyrábajúce a predávajúce kolofóniu a jej deriváty, poskytovalo právo začať postup prispôsobenia uvedenej smernice technickému pokroku ani pravidlo, ktoré by Komisii nariaďovalo pred predložením návrhu na zmenu dodržať postup, v rámci ktorého by mali tieto subjekty procesné záruky. Konkrétne, bod 1.7.2 tretí odsek prílohy VI tejto smernice, ktorý stanovuje opráv-

3. V rámci procesu, ktorý vedie k prijatiu aktu všeobecného dosahu, predstavuje povinnosť náležitej starostlivosti, ktorú majú inštitúcie, v podstate objektívnu procesnú záruku vyplývajúcu z celkovej a nepodmienej povinnosti inštitúcie Spoločenstva týkajúcej sa vypracovania aktu, a nie z výkonu akéhokoľvek individuálneho práva. Z toho vyplýva, že taká povinnosť, ktorá má odlišný dosah než povinnosť existujúca

v správnych konaniach určených na prijatie aktov individuálneho charakteru, neposkytuje priamo práva subjektom zúčastneným na procese prijímania a neotvára im prístup k súdom Spoločenstva.

začať plynúť skôr, ako nastanú škodlivé účinky tohto aktu, a následne predtým, ako dotknutým osobám vznikne určitá ujma.

(pozri body 106, 107)

(pozri body 86 — 88)

4. Premlčacia lehota piatich rokov stanovená v článku 46 Štatútu Súdneho dvora pre žaloby proti Spoločenstvu vo veciach mimozmluvnej zodpovednosti nemôže začať plynúť skôr, ako sú splnené všetky podmienky, ktorým povinnosť náhrady škody podlieha. Týmito podmienkami sú protiprávne konanie inštitúcií Spoločenstva, skutočnosť uvádzanej ujmy a existencia príčinnej súvislosti medzi týmto konaním a uvádzanou ujmom. Podmienka týkajúca sa existencie určitej ujmy je splnená, keď ujma bezprostredne hrozí a je s dostatočnou istotou predvídateľná, aj keď sa jej výška ešte nedá presne vyčíslieť.

V prípade, že zodpovednosť Spoločenstva vyplýva priamo zo všeobecne platného aktu, premlčacia lehota nemôže

5. V prípade ujmy, ktorá môže vzniknúť postupne, sa premlčacia lehota piatich rokov stanovená v článku 46 Štatútu Súdneho dvora uplatní v závislosti od dátumu úkonu prerušujúceho jej plynutie na obdobie viac ako päť rokov od tohto dátumu bez ovplyvnenia prípadných práv vzniknutých v priebehu neskorších období. S ohľadom na to určuje uvedený článok 46 ako úkon prerušujúci premlčanie buď návrh na začatie konania podaný na Súdny dvor, alebo predbežné uplatnenie nároku, ktoré môže oprávnená osoba adresovať príslušnému orgánu.

(pozri bod 116)

6. Podľa článku 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa týkajúceho sa obsahu žaloby, ktorého nedodržanie predstavuje prekážku konania z dôvodu verejného záujmu, každá žaloba musí obsahovať uvedenie predmetu sporu a zhrnutie uvádzaných žalobných dôvodov. Toto uvedenie musí byť dostatočne jasné a presné, aby

umožnilo žalovanému pripraviť svoju obhajobu a Súdu prvého stupňa rozhodnúť, prípadne bez ďalších podporných informácií, o žalobe. Pokiaľ ide konkrétne o žalobu usilujúcu sa o náhradu škôd údajne zapríčinených inštitúciami Spoločenstva, musí takáto žaloba obsahovať skutočnosti, ktoré umožňujú identifikáciu konania, ktoré žalobca tejto inštitúcii vytýka, dôvody,

pre ktoré si myslí, že medzi konaním a ujmom, o ktorej sa domnieva, že ju utrpel, existuje príčinná súvislosť, ako aj charakter a rozsah tejto ujmy.

(pozri body 119 — 120)